ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

18 март 2010 година*

По дело C-282/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 17 юли 2009 г.,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), установена в Страсбург (Франция), за която се явяват адв. P. Greffe и адв. L. Paudrat, avocats,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н A. Folliard-Monguiral, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н E. Levits, председател на състав, г-н M. Ilešič (докладчик) и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Cruz Villalón,
секретар: г-н R. Grass,

след изслушване на генералния адвокат,

постанови настоящото

Определение

1 С жалбата си Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (наричана по-нататък „CFCMCEE“) иска от Съда да отмени Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности (понастоящем Общият съд) от 20 май 2009 г. по дело CFCMCEE/СХВП (P@YWEB CARD и PAYWEB CARD) (T-405/07 и T-406/07, Сборник, стр. II-1441, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което този съд частично отхвърля жалбата ѝ за отмяна на решенията на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 10 юли 2007 г. (преписка R 119/2007-1) и от 12 септември 2007 г. (преписка R 120/2007-1) (наричани по-нататък „спорните решения“), с които се отхвърлят заявките за регистрация на знаците „P@YWEB CARD“ и „PAYWEB CARD“ като марки на Общността (наричани по-нататък „разглежданите знаци“).

Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) е отменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1), който влиза в сила на 13 април 2009 г. Предвид момента, към който са се осъществили разглежданите факти, отнесеният до Общия съд спор все пак се урежда от Регламент № 40/94.

3 Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94 гласи:

„Отказва се регистрацията на:

[…]

б) марките, които са лишени от отличителни белези;

в) марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат, в търговията, за да се означи вид[ът], качеството, количеството, предназначението, стойността, географския[т] произход или момент[ът] на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености."

4 Свързаният с мотивирането на решенията член 73 от същия регламент предвижда:

„Решенията на [СХВП] съдържат мотивите, на които са обосновани. Те се основават единствено на мотиви или доказателства, по които заинтересованите страни са имали възможност да представят своите коментари."

Обстоятелства, предхождащи спора

5 На 1 юни 2004 г. CFCMCEE подава в СХВП заявки за регистрация на разглежданите знаци като марки на Общността.

6 Стоките и услугите, за които се иска тази регистрация, спадат към класове 9, 36 и 38 по смисъла на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, ревизирана и допълнена (наричана по-нататък „Ницката спогодба"), и за всеки клас съответстват на описанието в точка 2 от обжалваното съдебно решение.

7 С решения от 18 и 19 януари 2005 г. проверителят на СХВП отказва регистрацията на разглежданите знаци на основание на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94.

8 На 18 март 2005 г. CFCMCEE представя становището си в отговор на съображенията на СХВП.

9 На 5 и 7 декември 2006 г. проверителят на СХВП потвърждава решенията, с които се отказва регистрация за посочените в заявката стоки и услуги.

10 На 16 януари 2007 г. CFCMCEE обжалва двете решения.

11 Със спорните решения първи апелативен състав на СХВП отхвърля жалбите, като се основава единствено на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

12 CFCMCEE обжалва тези решения пред Общия съд.

Обжалваното съдебно решение

13 Що се отнася до значението на разглежданите знаци, предвид член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 Общият съд приема в точка 46 от обжалваното съдебно решение, че тези знаци са съставени от думи, всяка от които има отделно значение за средния англоговорещ или имащ основни познания по английски език потребител. В точка 47 от посоченото съдебно решение Общият съд добавя, че „съчетанията „p@yweb“ и „payweb“, които могат да обозначават платена електронна или компютърна инфраструктура, както и предлагани в тази връзка платени услуги, не могат да създадат у средния потребител необичайно или произволно впечатление от заявените марки“.

14 Общият съд постановява, че апелативният състав основателно е приел, че съответните англоговорещи потребители непосредствено биха възприели разглежданите знаци както в техните детайли, така и в тяхната цялост, като „карти, позволяващи или платен достъп до дадена компютърна или електронна мрежа за комуникация, каквато е Интернет, или електронно разплащане в рамките на търговски транзакции, извършвани посредством такава мрежа“ (точка 50 от обжалваното съдебно решение).

15 При преценката на отличителния характер на разглежданите знаци в точка 53 от обжалваното съдебно решение Общият съд първо установява, че „разглежданите стоки и услуги, спадащи към класове 9, 36 и 38 по смисъла на Ницката спогодба, са твърде различни и спадат към различни групи и категории стоки и услуги“.

16 По-нататък в точки 54 и 55 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че когато едно и също основание за отказ не допуска регистрацията за категория или група стоки или услуги, може да се представят само общи мотиви по отношение на всички съответни стоки или услуги, но че при все това възможността за СХВП да изготви общи мотиви не трябва да нарушава целта на задължението за мотивиране съгласно член 253 ЕО и член 73, първо изречение от Регламент № 40/94. Ето защо според Общия съд следва да се провери дали тези стоки и услуги „имат помежду си достатъчно непосредствена и конкретна връзка, за да формират категория или група от стоки или услуги с достатъчна хомогенност, което да позволи на СХВП да използва такива общи мотиви“. В крайна сметка Общият съд приема, че единствено обстоятелството, че разглежданите стоки или услуги са от един и същи клас по смисъла на Ницката спогодба, не е достатъчно за това, тъй като тези класове често съдържат голямо разнообразие от стоки или услуги, между които не съществува непременно достатъчно пряка и конкретна връзка.

17 Що се отнася до стоките от клас 9 по смисъла на посочената спогодба, в точка 59 от обжалваното съдебно решение Общият съд заключава, че смарт картите или микропроцесорните карти, магнитните карти, личните карти — магнитни или микропроцесорни, разплащателните кредитни или дебитни карти — магнитни или микропроцесорни, и механизмите за предплащане за телевизионни

приемници представляват хомогенна категория стоки „поради характеристиките си и подобните си, дори идентични функции“.

18 В точки 61 и 62 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля правното основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94, по отношение на всички посочени в предходната точка от настоящото определение стоки, но в точки 64 и 65 от решението приема същото правно основание по отношение на магнитните носители на данни.

19 Що се отнася до услугите „обслужване на кредитни карти“ и „обслужване на дебитни карти“, спадащи към клас 36 по смисъла на Ницката спогодба, Общият съд потвърждава спорните решения в тази им част, като приема, че тези услуги са хомогенни, доколкото се отнасят в частност до осъществявани от разстояние операции чрез предоставяне на разплащателна карта, свързана с интернет, и по-общо с компютърна мрежа. Поради това Общият съд приема, че тези услуги могат да бъдат предмет на общи мотиви, и постановява, че апелативният състав правилно е приел, че разглежданите знаци имат функция на търговско представяне на посочените услуги и че следователно тези знаци нямат отличителен характер по отношение на последните (точки 75—78 от обжалваното съдебно решение).

20 По-нататък в точка 80 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че другите услуги от клас 36 помежду си се отличават с „известно сродство“, доколкото имат общ предмет, а именно извършването, евентуално по електронен път, на търговски транзакции в застрахователния, банковия, финансовия и компютърния сектор и в сектора на недвижимите имоти, включително разплащания с карта. Затова Общият съд приема, че за целите на излагането на общи мотиви е възможно тези услуги да бъдат възприети като спадащи към хомогенна група.

21 Освен това в точка 81 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че разглежданите знаци нямат отличителен характер по отношение на посочените услуги, доколкото обозначават „възможността чрез карта да се извършват операции по разплащане от разстояние или по електронен път по повод търговски

транзакции, свързани със сектора на недвижимите имоти, както и със застрахователния, банковия, финансовия и компютърния сектор“.

22 Що се отнася до услугите, спадащи към клас 38 по смисъла на Ницската спогодба, в точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че услугите за телекомуникации, комуникациите чрез компютърни терминали, изпращането на телеграми, предаването на телеграми, информационните услуги в областта на телекомуникациите, електронната поща, предаването на съобщения, предаването на съобщения и образи с помощта на компютър, предаването по сателит, предаването на информация чрез мрежите интернет, интранет и екстранет, услугите за предаване на интерактивна компютърна информация, предаването на информация от компютърна база данни, международните услуги за предаване на данни между компютърни системи, включени в мрежа, и предаването на информация онлайн са хомогенни, тъй като имат обща функция по предаване на данни посредством интернет или други мрежи за комуникация. По-нататък Общият съд постановява, че разглежданите знаци описват едно от качествата на тези услуги, а именно възможността посредством карта да се ползва интернет или други мрежи за комуникация и да се извършват операции по предаване на данни и други транзакции онлайн, например за целите на покупки от разстояние чрез магнитна карта или карта с чип.

23 Накрая, като отбелязва в точка 12 от обжалваното съдебно решение, че спорните решения се основават единствено на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94, Общият съд приема в точка 93 от това решение, че прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламента не е предмет на висящия пред него спор.

24 В резултат Общият съд, от една страна, отменя спорните решения в частите, с които се отказва регистрация като марки на Общността на разглежданите знаци за следните стоки и услуги:

— фотографски, кинематографични, сигнални, контролни (надзорни) апарати и инструменти, апарати за записване, предаване, възпроизвеждане на звук

или образ; звукозаписни дискове, електронни бележници, автоматични машини с монети или жетони, видеоленти, АТМ устройства (банкомати), билетни автомати, автомати за извлечения от банкови сметки, кинематографски камери, видеокамери, видеокасети, CD ROM, четящи устройства за баркод, компактдискове (аудио-видео), компактдискове (памет само за четене), детектори за фалшиви пари, флопидискове, магнитни носители на данни, оптични носители на данни, видеоекрани, изчислителни машини за обработка на данни, апарати за връзка, интерфейс (за компютри), четящи устройства (устройства за обработване на данни), компютърен софтуер (записан), монитори (компютърни програми), компютри, компютърни периферни устройства, компютърни програми записани, операционни компютърни програми (записани), радиотелефонни апарати, приемници (аудио- и видео-), телефонни апарати, телевизионни апарати, времезаписващи апарати, радиопредаватели (телекомуникация), процесори (централни обработващи устройства), спадащи към клас 9 по смисъла на Ницската спогодба,

— информационни агенции, по-специално в банковия сектор, радиопредавания и емисии, комуникации чрез телефон, изпращане на телеграми, предаване на телеграми, телевизионни предавания и емисии, радиопредавания, отдаване под наем на телекомуникационни апарати, отдаване под наем на апаратура за предаване на съобщения, отдаване под наем на телефони, клетъчна телефонна комуникация, телефонни услуги, спадащи към клас 38 по смисъла на Ницската спогодба.

25 От друга страна, Общият съд отхвърля жалбите в частите, които се отнасят до регистрацията на разглежданите знаци като марки на Общността за следните стоки и услуги:

— смарт карти или микропроцесорни карти, магнитни карти, лични карти — магнитни или микропроцесорни, разплащателни кредитни или дебитни карти — магнитни или микропроцесорни, механизми за предплащане за телевизионни приемници, спадащи към клас 9 по смисъла на Ницската спогодба,

— обслужване на кредитни карти, обслужване на дебитни карти, спадащи към клас 36 по смисъла на Ницката спогодба,

— сделки с недвижимо имущество, застраховки срещу злополуки, факторинг, банково дело, финансови сделки, парични сделки, определяне на кредитен рейтинг, събиране на задължения, финансови анализи, застрахователна дейност, лизингови сделки при покупки на изплащане, оценяване на недвижимо имущество, емитиране на ценни книжа, влогонабирателни банки, взаимни фондове и инвестиране на капитали, поръчителство при кредитиране, обмяна на валута, удостоверяване на чекове, издаване на пътнически чекове, финансови консултации, застрахователно посредничество, посреднически услуги при сделки с недвижимо имущество, борсово посредничество, кредитно дело, съхранение на ценности, обслужване на депозити в сейфове, спестовни каси, финансови оценки (застраховане, банково дело, недвижимо имущество), доверително управление, финансови услуги, финансова информация (застраховки, банки, недвижими имоти), инвестиране на капитали, електронен трансфер на капитали, управление на капитали, финансова информация, събиране на наеми, здравни застраховки, морски застраховки, отпускане на заеми срещу ипотека, финансови операции, парични операции, финансово спонсориране, отпускане на кредити, финансови транзакции, застраховка живот, управление на сметки на ценни книжа, предоставяне на финансова информация онлайн, предоставяне на интерактивна компютърна финансова информация, с изключение за всички услуги, посочени в заявленията за марки, на свързаните със здравеопазване и медицински технологии услуги на посредници в платежни операции — услуги, спадащи към клас 36 по смисъла на Ницката спогодба, доколкото предоставянето им изисква или е свързано с употребата на карта,

— телекомуникации, информационни агенции, по-специално в банковия сектор, радиопредавания и емисии, комуникации чрез телефон, телевизионни предавания и емисии, радиопредавания, отдаване под наем на телекомуникационни апарати, отдаване под наем на апаратура за предаване на съобщения, отдаване под наем на телефони, клетъчна телефонна комуникация, телефонни услуги, предаване на информация чрез мрежите интернет, интранет и екстранет, услуги за предаване на интерактивна компютърна информация, предаване на информация от компютърна база данни, международни услуги за предаване на данни между компютърни системи, включени

в мрежа, предаване на информация онлайн, с изключение за всички услуги, посочени в заявленията за марки, на свързаните със здравеопазване и медицински технологии услуги на посредници в платежни операции — услуги, спадащи към клас 38 по смисъла на Ницската спогодба, доколкото предоставянето им изисква или е свързано с употребата на карта.

Искания на страните

26 С жалбата си CFCMCEE иска от Съда частично да отмени обжалваното съдебно решение и да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

27 СХВП иска от Съда да отхвърли жалбата като недопустима или най-малкото като неоснователна и да осъди CFCMCEE да заплати съдебните разноски.

По жалбата

28 Съгласно член 119 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е изцяло или частично явно недопустима или явно неоснователна, Съдът може по всяко време, въз основа на доклад на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат, с мотивирано определение да отхвърли изцяло или отчасти жалбата.

Доводи на страните

29 С първото от двете правни основания в подкрепа на жалбата си CFCMCEE изтъква, че Общият съд е допуснал нарушение на член 73 от Регламент № 40/94, като е потвърдил спорните решения, доколкото с тях се отказва регистрацията на разглежданите знаци за следните стоки и услуги:

— лични карти — магнитни или микропроцесорни, спадащи към клас 9 по смисъла на Ницската спогодба,

— сделки с недвижимо имущество, застраховки срещу злополуки, събиране на задължения, финансови анализи, застрахователна дейност, оценяване на недвижимо имущество, емитиране на ценни книжа, влогонабирателни банки, обмяна на валута, удостоверяване на чекове, издаване на пътнически чекове, финансови консултации, застрахователно посредничество, посреднически услуги при сделки с недвижимо имущество, борсово посредничество, съхранение на ценности, обслужване на депозити в сейфове, финансови оценки (застраховане, банково дело, недвижимо имущество), финансова информация (застраховки, банки, недвижими имоти), управление на капитали, финансова информация, събиране на наеми, здравни застраховки, морски застраховки, застраховка живот, предоставяне на финансова информация онлайн, предоставяне на интерактивна компютърна финансова информация, спадащи към клас 36 по смисъла на посочената спогодба,

— комуникации чрез компютърни терминали, изпращане на телеграми, предаване на телеграми, информационни услуги в областта на телекомуникациите, електронна поща, предаване на съобщения, предаване на съобщения и образи с помощта на компютър, предаване по сателит, спадащи към клас 38 по смисъла на същата спогодба.

30 Във връзка с това CFCMCEE уточнява, че апелативният състав на СХВП само общо е анализирал отличителния характер на разглежданите знаци по отношение на съответните стоки и услуги, без да мотивира решението си по отношение на всяка от въпросните стоки и услуги.

31 Тъй като тези стоки и услуги обаче не представлявали хомогенна група, спорните решения, както и обжалваното съдебно решение били опорочени поради явна непълнота на мотивите, което съставлява нарушение на член 73 от Регламент № 40/94.

32 Според CFCMCEE определена група стоки или услуги е хомогенна само ако съответните стоки или услуги са както от едно и също естество, така и с една и съща функция. Ако тези два кумулативни критерия не са изпълнени, както било в случая, не можело да се излагат общи мотиви.

33 С второто си правно основание, свързано с нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 по отношение на смарт карти или микропроцесорни карти, магнитни карти, лични карти — магнитни или микропроцесорни, разплащателни кредитни или дебитни карти — магнитни или микропроцесорни, механизми за предплащане за телевизионни приемници, спадащи към клас 9 по смисъла на Ницката спогодба, CFCMCEE поддържа, че Общият съд е извел липсата на отличителен характер на разглежданите знаци от описателния им характер. По този начин Общият съд тълкувал неправилно точка 54 от Решение на Съда от 8 май 2008 г. по дело Eurohypo/СХВП (C-304/06 P, Сборник, стр. I-3297), съгласно която всяко от основанията за отказ на регистрация, посочени в член 7, параграф 1, букви б)—г) от Регламента, е независимо спрямо останалите и изисква извършването на отделна проверка.

34 Според СХВП, когато едно и също основание за отказ не допуска регистрацията за категория или група стоки или услуги, компетентният орган може да се ограничи до това да представи общи мотиви по отношение на всички тези стоки или услуги. Освен това СХВП подчертава, че CFCMCEE смесва въпроса

за хомогенността на категориите стоки и услуги с въпроса за значението (и липсата на отличителен характер) на марките, за които е подадена заявка за регистрация, когато се разглеждат по отношение на всяка от тези категории. Само първият въпрос обаче бил релевантен при разглеждането на правно основание, изведено от нарушение на член 73, първо изречение от Регламент № 40/94. Вторият въпрос не бил релевантен, освен при разглеждането на правно основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

35 Освен това СХВП смята за явно неоснователна поддържаната от CFCMCEE теза, че определена група стоки или услуги е хомогенна — което е необходимото условие за допускане на общи мотиви за отказа на регистрация — само ако съответните стоки или услуги са както от едно и също естество, така и с една и съща функция. Всъщност CFCMCEE не доказала, че критериите за естеството и функцията трябва да са кумулативно изпълнени. При всички случаи Общият съд взел предвид както естеството, така и функциите на съответните стоки.

36 Накрая СХВП поддържа, че в останалата си част жалбата на CFCMCEE е недопустима, доколкото не е налице неточност на фактическите констатации на Общия съд.

Съображения на Съда

37 Както Съдът вече е постановил, от една страна, проверката на абсолютните основания за отказ трябва да се отнася до всяка една от стоките или услугите, за които се иска регистрацията на марката, и от друга страна — решението, с което компетентният орган отказва регистрация на марка, трябва по принцип да бъде мотивирано по отношение на всяка от споменатите стоки или услуги (вж. по аналогия Решение от 15 февруари 2007 г. по дело BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Сборник, стр. I-1455, точка 34).

38 За последното изискване обаче Съдът уточнява, че когато едно и също основание за отказ не допуска регистрацията за категория или група стоки или услуги, компетентният орган може да се ограничи до това да представи общи мотиви по отношение на всички тези стоки или услуги (Решение по дело BVBA Management, Training en Consultancy, посочено по-горе, точка 37).

39 Впрочем тази правна възможност на компетентния орган не следва в частност да накърнява основното изискване всяко решение, с което се отказва признато от общностния правен ред право, да подлежи на съдебен контрол, който е предназначен да гарантира ефективна защита на това право и който по тази причина следва да обхваща законосъобразността на мотивите (вж. в този смисъл Решение по дело BVBA Management, Training en Consultancy, посочено по-горе, точка 36 и цитираната съдебна практика).

40 В случая от точка 55 от обжалваното съдебно решение личи, от една страна, че Общият съд правилно заключава въз основа на посочената съдебна практика, че тази правна възможност се отнася само до стоки и услуги, които имат помежду си достатъчно непосредствена и конкретна връзка, за да формират категория или група от стоки или услуги с достатъчна хомогенност. От друга страна, Общият съд правилно приема, че за да се констатира такава хомогенност, не е достатъчно единствено обстоятелството, че разглежданите стоки или услуги са от един и същ клас по смисъла на Ницката спогодба, тъй като тези класове често съдържат голямо разнообразие от стоки или услуги, между които не съществува непременно достатъчно пряка и конкретна връзка.

41 След като в точка 56 от обжалваното съдебно решение отбелязва, че липсата на мотиви е съществено процесуално нарушение, в точки 58—92 от същото решение Общият съд проверява дали апелативният състав е разгледал и мотивирал в достатъчна степен липсата на отличителен характер на разглежданите знаци по отношение на стоките и услугите, за които е отказана регистрацията на посочените знаци като марки на Общността.

42 В това отношение, що се отнася до стоките от клас 9 по смисъла на Ницката спогодба, във връзка с които се иска отмяната на обжалваното съдебно решение, Общият съд постановява в точка 59 от него, че поради характеристиките и

подобните си, дори идентични функции тези стоки представляват достатъчно хомогенна група, което дава възможност на СХВП да изложи общи мотиви.

43 Що се отнася също така до услугите от клас 36 по смисъла на посочената спогодба, във връзка с които се иска отмяната на обжалваното съдебно решение, в точка 80 от това решение Общият съд постановява, че всички тези услуги притежават обща характеристика или общ предмет, а именно извършването на търговски транзакции, включително разплащания с карта и евентуално по електронен път, поради което за целите на излагането на общи мотиви е възможно тези услуги да бъдат възприети като спадащи към хомогенна група услуги.

44 Що се отнася накрая до услугите от клас 38 по смисъла на посочената спогодба, във връзка с които се иска отмяната на обжалваното съдебно решение, в точка 84 от това решение Общият съд постановява, че те спадат към хомогенна група услуги, пряко свързани с областта на компютрите и на интернет, и че тяхно общо качество е възможността за достъп с карта до интернет или други мрежи за комуникация и извършване на операции по предаване на данни и други транзакции онлайн, например покупки и разплащания от разстояние.

45 Ето защо трябва да се отхвърли като явно неоснователно поддържаното от CFCMCEE в рамките на първото правно основание твърдение, че Общият съд е допуснал нарушение на член 73 от Регламент № 40/94, като не е изложил достатъчно мотиви в подкрепа на констатацията си за достатъчна хомогенност на групата от стоки и услуги, във връзка с които се иска отмяната на обжалваното съдебно решение.

46 Като явно неоснователно трябва да се отхвърли и поддържаното от CFCMCEE в рамките на същото правно основание твърдение, че Общият съд е основал посочената констатация на неправилни критерии. Всъщност от напомнената в точка 55 от обжалваното съдебно решение съдебна практика изобщо не следва, че релевантните критерии за определяне на хомогенността на стоките

и услугите са кумулативни и че се свеждат до естеството и функцията на тези стоки и услуги. Следователно, както произтича от напомнените в точки 41—43 от настоящото определение мотиви на обжалваното съдебно решение, при преценката на хомогенността на съответните стоки и услуги Общият съд правилно е взел предвид в частност характеристиките, общите им основни качества, както и техните функции.

47 Доколкото с първото си правно основание CFCMCEE оспорва констатациите на Общия съд във връзка с тази преценка, следва да се напомни, че съгласно член 225, параграф 1 ЕО и член 58, първа алинея от Статута на Съда обжалването се ограничава до правни въпроси. Всъщност единствено Общият съд е компетентен да установява и преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Следователно освен в случай на изопачаването им, преценката на тези факти и доказателства не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда в рамките на производство по обжалване (вж. по-специално Решение от 18 юли 2006 г. по дело Rossi/СХВП, C-214/05 P, Recueil, стр. I-7057, точка 26).

48 Доколкото обаче не се твърди, че с тези констатации са изопачени представените на Общия съд факти или доказателства, първото правно основание трябва да се отхвърли като явно недопустимо по отношение на съдържащата се в него критика срещу констатациите.

49 Оттук следва, че първото правно основание трябва да се отхвърли като отчасти явно неоснователно и отчасти явно недопустимо.

50 Що се отнася до второто правно основание, следва да се отбележи, че съгласно точка 54 от Решение по дело Eurohypo/СХВП, посочено по-горе, макар да е налице известно припокриване между съответните приложни полета на абсолютните основания за отказ на регистрация на марка, посочени в член 7, параграф 1, букви б)—г) от Регламент № 40/94, от постоянната съдебна практика все пак е видно, че всяко от основанията за отказ на регистрация, посочени в член 7, параграф 1 от този регламент, е независимо спрямо останалите и изисква извършването на отделна проверка.

51 В случая в точки 30—34 от обжалваното съдебно решение Общият съд първо разглежда наличието на основанието за отказ на регистрация, изведено от член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94, като напомня правното основание и принципите на съдебната практика за преценката на отличителния характер на марката. По-нататък в точки 35—51 от същото съдебно решение Общият съд анализира как съответните потребители ще възприемат разглежданите знаци. Въз основа на този анализ Общият съд стига до извода, че апелативният състав основателно е приел — по същество — че разглеждани като цяло, тези знаци не са необичайни или произволни и че съответните англоговорещи потребители биха ги възприели непосредствено както в техните детайли, така и в тяхната цялост, като карти, позволяващи или платен достъп до дадена компютърна или електронна мрежа за комуникация, каквато е Интернет, или електронно разплащане в рамките на търговски транзакции, извършвани посредством такава мрежа. Накрая, в точки 58—62 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда отличителния характер на разглежданите знаци по отношение на стоките от клас 9 по смисъла на Ницката спогодба, във връзка с които се иска отмяната на обжалваното съдебно решение.

52 Както посочва Общият съд в точка 61 от обжалваното съдебно решение, припокриването на абсолютните основания за отказ предполага, че дадена словна марка, която описва характерни особености на стоки или услуги, поради този факт може да бъде лишена от отличителен характер по отношение на същите тези стоки или услуги, без да се засягат другите основания, които могат да докажат тази липса на отличителен характер (вж. по аналогия Решение по дело Eurohypo/СХВП, посочено по-горе, точки 54 и 69, както и цитираната съдебна практика).

53 Ето защо Общият съд правилно постановява в точка 60 от обжалваното съдебно решение, че разглежданите знаци имат описателен характер по отношение на съответните стоки от клас 9 по смисъла на Ницката спогодба, поради което са лишени от отличителен характер.

54 Следователно второто правно основание трябва да се отхвърли като явно неоснователно.

55 Предвид изложеното дотук жалбата следва изцяло да се отхвърли.

По съдебните разноски

56 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като СХВП е направила искане в този смисъл, а CFCMCEE е загубила делото, последната се осъжда да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) определи:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) да заплати съдебните разноски.

Подписи